

- 32 -	Ján 5,22-23	Db., 2021. 01. 31. (v)
Db., 2021. jan. 31.	Minden ítélet az Övé	
Ige:		

Ján 5:22-23 *Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta; Hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát.*

Folytatjuk a J. Kr.-ról szóló sorozatot. Ezen belül, amit magáról mondott. Most azt olvastuk, hogy az Atya az ítéletet egészen Neki adta.

Az ítélet a mi gondolkodásunkban szinte mindig egyenlő a kárhozzátással, az elítéléssel. Az Igében viszont nemcsak ezt jelenti, hanem megkülönböztetést, szétválasztást, döntést, ami lehet felmentő, vagy kárhozzátó.

A következő kérdéseket vizsgáljuk: **1.** Miért J. Kr. lesz az ítélő Bíró? **2.** Minek alapján ítél az Úr Jézus? **3.** Mi az ítéletek sorrendje? **4.** Ha mi ítéljük magunkat.

1.) Miért J. Kr. lesz az ítélő Bíró?

Más szóval: Miért nem az Atya ítél? Miért adta át az ítéletet egészen a Fiúnak? Azért, mert az Atya egyszer már ítélte. Mindannyiunk bűnét Fiára vetette, és Őt halálra ítélte a mi bűneink miatt. A kereszten végrehajtotta az ítéletet. Isten igazsága beteljesedett: Minden bűn elnyerte méltó büntetését.

Sokan nem hiszik ezt el, nem értékelik J. Kr. áldozatát. A saját bűneiket sem ismerik el, nem akarnak a büntől szabadulni sem. Vagy ha mégis, nem azon az úton, amit Isten készített Fián keresztül, hanem a saját erejükből, jócselekedetekkel.

Az Úr Jézus azt mondta, hogy mikor a Szt. Sz. eljön, megfeddi a világot, és egyetlen bünt jelölt meg: **Ján 16:9** *Bűn tekintetében, hogy nem hisznek énbennem.* **Ján 3:36** *Aki hisz a Fiúban, örök élete van; aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.*

Az ítéletkor ez lesz a kérdés: Hittél vagy nem J. Kr.-ban? Elutasítottad vagy elfogadtad a felkínált kegyelmet? Akinek nem kellett J. Kr., annak megmarad a bűne, és a bűnei büntetését, a halált, a kárhozzátot neki kell elszenvednie.

2.) Minek alapján ítél az Úr Jézus?

Az Úr kijelentette: **Ján 12:47-48** *És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhozzátom azt: mert nem azért jöttem, hogy kárhozzátssam a világot, hanem hogy megtartsam a világot. Aki megvet engem, és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, aki őt kárhozzátassa: a beszéd, amelyet szólottam, az*

kárhozzátja azt az utolsó napon. **Márk 13:31** *Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim soha el nem múlnak.* Ez azt jelenti, hogy az ember az ítéletkor az Igével szembeül, hogy hányszor, mikor, hol, mit hallott, és hogyan ment el mellette közömbösen, vagy utasította vissza, vagy halogatta az elfogadását. Akkor fájdalmasan világos lesz mindenki előtt, hogy csak magának köszönheti az elmarasztaló ítéletet, hiszen az Igében az is benne van, hogy mi lesz, ha azt elutasítja. **Ján 3:36** *Aki hisz a Fiúban, örök élete van; aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.*

Engedelmeskedjünk minden hallott Igének, mert elkísér egészen az ítéletig!

3.) Mi az ítéletek sorrendje?

A jövőben az Úr Jézus nem egyszerre tart ítéletet minden ember felett. **(1) Időben az első: Krisztus ítélő (= jutalomosztó) széke** az elragadtatás után.

Ide az újonnan született hívő emberek kerülnek. **2Kor 5:10** *Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmazassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.*

A tét nem üdvösség vagy kárhozzát, hanem jutalom, vagy annak elmaradása.

1. A hívő ember olyan, mint a versenyző a sportpályán. A győztes jutalmat kap. **1Kor 9:24. verstől:...** *Mindaz pedig, aki pályafutásban tusakodik, mindenben magatűrtező; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant. Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint aki nem levegőt vagdos; Hanem megsanyargatom testemet, és szolgává teszem...*

2. Minden hívő épít. A fundamentum mindnyájunknak J. Kr., de különböző dolgokat építünk rá. **1Kor 3,13-15:** *Kinek-kinek munkája minémű legyen, azt a tűz próbálja meg. Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmát veszi. Ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga azonban megmenekül, de úgy, mintha tűzön keresztül.* Értékes és maradandó az, amit nem a magam feje után, hanem az Úr akarata szerint, és az Iránta való szeretetből tesztek. Nem a magam tetszésére, hanem az Ő tetszésére és dicsőségére.

3. Sáfárok vagyunk. **1Kor 4,1-4.** A sáfároknál a hűség a legfontosabb. Nehogy a magunk hasznára és dicsőségére dolgozzunk, hanem az Úréra. Ama napon az Úr J. Kr. ítéli meg a munkánkat és a hűségünket. A kevésen is, és a sokon is lehet hűnek vagy hűtlennek lenni.

4. Harcosok, katonák vagyunk. **2Tim 2:4-5** *Egy harcos sem elegyedik bele az élet dolgaiba; hogy tessék annak, aki őt harcosá avatta. Ha pedig küzd is valaki,*

nem koronáztatik meg (= nem kap koszorút), ha nem szabályszerűen küzd.

(2) Időben a második: Ítélet Kr. dicsőségének királyi székénél lesz.

Máté 25:31-32 Mikor pedig eljő az embernek Fia az ő dicsőségében, és ő vele mind

a szent angyalok, akkor beül majd az ő dicsőségének királyi székébe. És elébe gyűjtenek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.

Ez a nagy nyomorúság végén lesz. Akkor az Úr Jézus nagy hatalommal és dicsőséggel jön el, és felállítja a királyságát. Azokat ítéli meg, akik a pogány népek közül életben maradnak. A nagy nyomorúság alatt az emberek nagyobb része elpusztul. Izrael nagy része is, és csak a hívő maradék tartatik meg közülük. Őket Isten visszaviszi atyáik földjére. A megmaradt pogány népeket kétféle választja. Egyik részük bemehet az ezeréves királyságba, ahová bemegy a zsidók hívő maradéka is. A másik része, a bal keze felől állók viszont az örök tűzre mennek.

(3) Időben a harmadik, az utolsó ítélet a nagy fehér királyi székénél lesz.

Jel 20,11-12: És láték egy nagy fehér királyi széket, és a rajta ülőt, akinek tekintete elől eltűnnek a föld és az ég, és helyük nem találtak. És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; és könyvek nyitattának meg, majd egy más könyv nyitatték meg, amely az életnek könyve; és megítéltének a halottak azokból, akik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint.

Ez az ezeréves királyság után lesz, amikor minden halott feltámad. A királyi székben J. Kr., a Fiú Isten ül, és Ő ítél meg mindenkit, ahogy az alapigében szöveg: **Ján 5:22** Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta.

4.) Ha mi ítéljük magunkat

A kenyértöréssel kapcsolatosan olvassuk **1Kor 11:29-32** Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét. Ezért van ti köztetek sok erőtlen és beteg, és aluszak sokan. Mert ha mi ítélünk magunkat, nem ítéltetnénk el. De mikor ítéltetünk, az Úrtól tanítatunk, hogy a világgal együtt el ne kárhoztassunk.

A méltatlanul vett úrvacsora miatt az Úr megítél: Ezért van ti köztetek sok erőtlen és beteg, és aluszak sokan. Az erőtlenség, betegség és alvás = korai halál nem mindig emiatt van, de emiatt is lehet. Az Úr ezzel tanít, hogy a világgal együtt el ne kárhoztassunk. De meg lehetne spórolni ezeket, mert ha mi ítélünk magunkat, nem ítéltetnénk el.

Úgy látom, hogy ennek az Igének az úrvacsorával kapcsolatos visszaélésen túlmutató jelentősége van. Mert minden meg nem ítélt bűnnek következménye van a hívők életében, már e földön, amit el lehet kerülni, ha

megítéljük magunkat. De ez nem azt jelenti, hogy nyugodtan vétkezhetünk, és utána majd megítéljük magunkat, és nem lesz semmi következménye, az Úr ugyanis megbocsát. Mert meg van írva: *Istent nem lehet megcsúfolni: Amit vet az ember, azt aratja is.*

Aki magát megítéli, nem ért egyet a bűnével, és nem akarja újból elkövetni.

Aki ezt teszi, elkerüli az Úr ítéletét, nem hal meg idő előtt, még folytathatja a futását, és a fundamentumra maradandókat építhet. Ebből következik, hogy az örökkévalóságra is kihatása lesz annak, hogy önmagunkat megítéljük-e vagy nem. Krisztus ítélőszékénél éppen az a tét, hogy mit építettünk a fundamentumra.

Minek alapján ítéljük meg magunkat? Az Ige, az Úr Szava alapján. Nem elég csak a lelkiismeret. Ahogy az Úr Jézus beszéde, az Ige a mérce minden ítéletnél, ugyanúgy az önmagunk megítélését is csak az Ige alapján tudjuk helyesen megtenni. Csak az a jó, ami egyezik az Igével, amit a Szt. Sz. tesz élővé és hatóvá bennünk. Ami nem egyezik vele, azt megítéljük és elvetjük.

Tulajdonképpen most az Ige ítél meg minket és a cselekedeteinket.

Minden hívő ember tapasztalta már, hogy az olvasott vagy hallott Ige szíven találta, rámutatott a bűneire, hűtlenségére, mulasztásaira. Az a helyes, ha ilyenkor nem mentegetjük magunkat, hanem megalázkodunk az Úr előtt. Igazat adunk az Igének, és mi is elítéljük magunkat abban, amiben az Ige már megítélt minket.

Befejezem:

Az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta, mert Ő halt meg az egész világ bűnéért. J. Kr. fogja megítélni a Gyülekezet tagjait az elragadtatás után. J. Kr. ítéli meg a népeket és Izraelt a nagy nyomorúság után, amikor beül dicsőségének királyi székébe. J. Kr. ül majd az utolsó ítéletkor a nagy fehér királyi székben. Mindenkinek az ítélete attól függ, hogyan viszonyul a Fiúhoz, J. Kr.-hoz, és a hallott Igéhez. Emiatt is rendkívül fontos, hogy ismerjük és engedelmeskedjünk az Igének. Hiszen az Ige nagyon szorosan kapcsolódik J. Kr.-hoz. Nemcsak Róla szól az egész Szentírás, hanem **Ján 1:1 és 14.** szerint *Isten volt az Ige. És az Ige testté lett... J. Kr. a testté lett Ige.*

Azt olvastuk az alapigében, hogy Isten az ítéletet azért adta át egészen a Fiúnak, *hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát.* Ez azt is jelenti, hogy az Úr Jézusra ne csak úgy tekintsünk, hogy szeret minket, meghalt a bűnünkért, kiengesztelte az Atyát, jót tett velünk, stb. Hanem úgy tiszteljük Őt, mint az Atyát. Féljük Őt úgy is, hogy majd Ő ítél meg engem és minden embert. **Apes 17:30-31** *Isten most parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek: mivelhogy rendelt egy napot, melyen megítéli majd a föld*

*kerektségét igazságban egy férfiú által, kit arra rendelt; bizonyóságot tévén
mindenkinek, az által, hogy feltámasztá őt halottaiból.*

Ámen

Befejezésül énekeljük el együtt a **96. sz. éneket**: *Az Úr éjféltkor érkezik!*